

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 65/2025
13.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Душан Судимац, адвокат из ..., против тужене „Електродистрибуција Србије“ доо Београд, Огранак „Електродистрибуција Крагујевац“ из Крагујевца, ради чинидбе, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Крагујевцу и Вишег суда у Крагујевцу, у седници одржаној 13.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Крагујевцу П 1963/23 од 24.04.2024. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Крагујевцу.

Образложење

Виши суд у Крагујевцу се решењем Гж 5375/24 од 10.01.2025. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Крагујевцу П 1963/23 од 24.04.2024. године и предмет уступио Апелационом суду у Крагујевцу као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Крагујевцу није прихватио надлежност за одлучивање о жалби тужиоца и предмет доставио Врховном суду ради решавања насталог сукоба надлежности сматрајући да предмет спора није заштита права својине (државине) на непокретности сходно члану 37. и 42. Закона о основама својинскоправних односа већ о спору за отклањање извора опасности која заштита је регулисаном одредбом члана 156. Закона о облигационим односима због чега се не ради о спору о непокретности и због чега је вредност предмета спора од значаја за стварну надлежност. Како је у тужби вредност предмета спора утврђена у износу од 4.500,00 динара то се ради о спору мале вредности у смислу члана 468. став 4. ЗПП због чега сматра да за одлучивање о жалби изјављеној против пресуде донете у спору мале вредности није надлежан.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 22. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези чланова 30. став 2., 92. и 93. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да је за одлучивање о изјављеној жалби надлежан Виши суд у Крагујевцу.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења донета у грађанскоправном спору, на пресуду у спору мале вредности, на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења и на решења донета у ванпарничном поступку, док апелациони суд, применом члана 26. став 1. тачка 3. истог Закона, одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе., а ставом 4. да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Одредбом члана 469. Закона о парничном поступку, одређено је да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев да се утврди да постављени дрвени стуб тужене који се налази на катастарској парцели ... КО ... представља извор опасности од којег прети настанак знатне штете за тужиоца и друга лица и да се обавезе тужена да отклони извор опасности заменом дотрајалог дрвеног стуба који се налази на катастарској парцели ... КО ... и нисконапонску мрежу доведене у исправно стање.

Дакле, у конкретном случају се не ради о спору у вези са стварним правима на непокретности, већ о спору у коме се тужбеним захтевом тражи чинидба – уклањање опасности штете у смислу члана 156 Закона о облигационим односима. У таквим ситуацијама је меродавна вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби. Како је тужилац као вредност предмета спора у тужби означио износ од 4.500,00 динара, то је пресудом донетом у овом спору одлучено у спору мале вредности, па је на основу члана 25. став 2. тачка 3 Закона о уређењу судова за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Крагујевцу П 1963/23 од 24.04.2024. године стварно надлежан Виши суд у Крагујевцу, у складу са одредбом члана 4. став 1. тачка 7. Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/13).

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**